

STORTINGET

Innst. 443 L

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra arbeids- og sosialkomiteen

Prop. 93 L (2025–2026)

Innstilling fra arbeids- og sosialkomiteen om Endringer i folketrygdloven (utvidet arbeidsulykkesbegrep og tydeliggjøring av bevisbyrden)

Til Stortinget

Innledning

I proposisjonen fremmes forslag til endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 13, som skal gi et mer moderne og rettferdig yrkesskaderegulverk.

Et sentralt rettighetsbegrep i folketrygden er yrkesskade. Folketrygdloven § 13-3 første ledd slår fast at som yrkesskade regnes personskade, sykdom eller dødsfall som skyldes arbeidsulykke som skjer mens medlemmet er yrkesskadedekket. Etter rettspraksis regnes som arbeidsulykke etter § 13-3 andre ledd en plutselig og uventet ytre hending (hendelse) som medlemmet har vært utsatt for i arbeidet (det markerte arbeidsulykkesbegrepet), men også en konkret tidsbegrenset hending som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid (det avdempede arbeidsulykkesbegrepet).

Det foreslås å fjerne relativiseringen, det vil si vilkårene om at arbeidsulykken må være henholdsvis en uventet hending og at belastningen må være usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid, for å få godkjent en yrkesskade som gir rett til erstatning. Det sentrale vurderingstemaet vil være egenskaper (risikoen) ved arbeidet eller arbeidsstedet.

Endringen vil sikre arbeidstakerne et realistisk og rettferdig erstatningsrettslig vern som står i forhold til yrkesrisikoen. I tillegg ivaretas likestillingsmessige utfordringer på en god måte. Endringen innebærer utelukkende en forbedret ordning, der flere enn i dag blir omfattet, samtidig som alle som i dag er omfattet, fortsatt skal være det.

I lov 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskadeforsikring (yrkesskadeforsikringsloven) vises det også til «arbeidsulykke», men uten en nærmere definisjon slik som i folketrygdloven. Det er imidlertid den samme forståelsen som skal legges til grunn. Dette innebærer at endret definisjon i folketrygden vil innebære den samme endrede forståelsen av arbeidsulykke etter yrkesskadeforsikringsloven.

Det foreslås også å justere bestemmelsen om yrkessykdommer i folketrygdloven § 13-4 andre ledd, for å tydeliggjøre den omvendte bevisbyrden.

Det vises til proposisjonens kapittel 2 der bakgrunnen for lovforslaget er detaljert redegjort når det gjelder målene som er nådd og foreslåtte forbedringer, herunder:

- Ny yrkessykdomsliste
- Kriterier (regler) for å ta inn nye sykdommer i yrkessykdomslisten
- Rådgivende yrkessykdomsutvalg
- Faglig veileder til ny yrkessykdomsliste
- Sikkerhetsventil til folketrygdloven for sykdommer utenfor yrkessykdomslisten
- Hjemmekontor og yrkesskadedekningen.

Forslag om endringer i arbeidsulykkesbegrepet i folketrygdloven har vært på høring. Høringsinstansenes syn blir redegjort for under de enkelte forslagene i proposisjonen.

Stortingets anmodningsvedtak 2. juni 2025

I forbindelse med behandlingen av Representantforslag 134 S (2024–2025) om et rettferdig yrkesskaderegelverk, jf. Innst. 361 S (2024–2025) vedtok Stortinget 2. juni 2025 følgende ti anmodningsvedtak på yrkesskadeområdet:

- 811 (belastningslidelser)
- 812, 816, 817 og 818 (arbeidsulykke)
- 813, 814 og 819 (yrkessykdomsliste)
- 815 (bevisbyrde)
- 820 (yrkessykdomsliste, hurtigspor).

Med forslagene i proposisjonen følges Stortingets anmodningsvedtak nr. 812, 815, 816, 817 og 818 opp.

Det vises til proposisjonens kapittel 3 der gjeldende rett er redegjort for.

Forholdet til Norges internasjonale forpliktelser

Når det gjelder forholdet til internasjonale forpliktelser, er det inngått eller tiltrådt en rekke internasjonale avtaler som får betydning på folketrygdens område. Avtalene kan deles i to kategorier: koordineringsinstrumenter og standardsettingsinstrumenter. De viktigste koordineringsforpliktelsene følger av EØS-avtalen, med tilhørende sekundærlovgivning.

Ingen av endringene som foreslås i proposisjonen vil være i strid med Norges internasjonale forpliktelser.

Det vises til proposisjonens kapittel 3.5 der disse avtalene er detaljert redegjort for.

Andre nordiske lands yrkesskadelovgivning

Det vises til proposisjonens kapittel 4 der det redegjøres for kartleggingen av hvorvidt enkelte andre nordiske lands yrkesskadelovgivning har et krav om arbeidsulykke, og om og på hvilken måte dette «kvalifiserer» skadehendelsen, herunder for Danmark, Finland og Sverige.

Arbeidsulykkesbegrepet

Yrkesskadelovgivningen skal sikre rett til erstatning for arbeidstakere som skader seg på jobb. Regelverket må sikre at arbeidsgiver, gjennom sine forsikringsordninger, står økonomisk ansvarlig for skader som skyldes arbeidsforholdet.

Samtidig er det viktig at arbeidsgiver ikke påføres byrder som skyldes andre forhold, og som arbeidsgiver ikke kan forhindre gjennom tiltak for et fullt forsvarlig arbeidsmiljø. Det vil være urimelig dersom arbeidsgiver skulle stå ansvarlig for absolutt alle skader som kan opp-

stå i arbeidstiden, uavhengig av om skaden skyldes arbeidet eller ikke.

Yrkesskaderegelverket generelt og arbeidsulykkesbegrepet spesielt må utformes slik at arbeidsgiver svarer for den risikoen som skyldes arbeidet, og at arbeidstaker svarer for livets alminnelige risiko. Et arbeidsulykkesbegrep som treffer for smalt, vil legge en for stor del av risikoen på arbeidstaker, men et arbeidsulykkesbegrep som treffer for vidt, vil påføre arbeidsgivere for store kostnader og trekke i retning av at det er mindre ønskelig å ansette personer til å utføre oppgavene.

Relativiseringen innebærer at arbeidstaker selv svarer for skader som følge av påkjenninger og belastninger som er normalt i vedkommende yrke. Dette innebærer at personer som jobber i krevende/utsatte yrker, i mindre grad enn andre er dekket når de blir skadet mens de er på arbeid. En generell yrkesskadeordning bør ha like regler for rett til erstatning som ivaretar alle yrkesgrupper og hensyntar likestillingsperspektivet.

Det vises til proposisjonens kapittel 5 der det er detaljert redegjort for forslagene i proposisjonen, høringsinstansenes syn samt departementets vurderinger når det gjelder arbeidsulykkesbegrepet, herunder:

- Det markerte arbeidsulykkesbegrepet
- Det avdempede arbeidsulykkesbegrepet, herunder:
  - Fjerne relativiseringen
  - Krav om at skade er utslag av yrkesrisiko
  - Avgrensning mot «livets alminnelige risiko»
- Nærmere om rammene for det avdempede arbeidsulykkesbegrepet, herunder:
  - Løfting og bæring av gjenstander
    - Ikke arbeidsulykke
    - Gråsone – samlet vurdering
    - Arbeidsulykke
  - Løft og håndtering av personer
    - Ikke arbeidsulykke
    - Gråsone – samlet vurdering
    - Arbeidsulykke
  - Skyving og trekking av gjenstander
    - Ikke arbeidsulykke
    - Gråsone – samlet vurdering
    - Arbeidsulykke
  - Trening og øvelser
    - Ikke arbeidsulykke
    - Gråsone – samlet vurdering
    - Arbeidsulykke.

Tydeliggjøring av omvendt bevisbyrde

I forbindelse med behandlingen av Representantforslag 134 S (2024–2025) om et rettferdig yrkesskaderegelverk, jf. Innst. 361 S (2024–2025) vedtok Stortinget 2. juni 2025 anmodningsvedtak nr. 815:

«Stortinget ber regjeringen foreslå å tydeliggjøre presumsjonsregelen, slik at bevisbyrden snus i favør av

den syke. Dersom andre forklaringer er mer sannsynlige enn eksponering i yrket, er det Nav eller forsikringselskapet som får bevisbyrden.»

Oppfølgingen av anmodningsvedtaket har ikke vært på høring. I lys av føringene fra Stortinget til dette anmodningsvedtaket sett opp mot folketrygdlovens regelverk, anses det unødvendig å sende dette forslaget på høring, jf. utredningsinstruksen punkt 3-3 tredje ledd.

Anmodningsvedtak nr. 815 berører også yrkesskade-forsikringsloven. Spørsmål om oppfølging av anmodningsvedtaket i relasjon til yrkesskade-forsikringsloven vil bli vurdert av Justis- og beredskapsdepartementet, som denne loven hører under.

Det vises til proposisjonens kapittel 6 der gjeldende rett og departementets vurdering er redegjort for når det gjelder tydeliggjøring av omvendt bevisbyrde.

Det uttales blant annet her at anmodningsvedtaket beskriver langt på vei dagens rettstilstand. Det vises til lovforslaget, § 13-4 annet ledd.

Økonomiske og administrative konsekvenser. Ikrafttredelse

Formålet med endringen av folketrygdloven § 13-3 er å sikre erstatning for de som i dag faller utenfor på grunn av relativiseringen.

Det anslås at utvidelsen i yrkesskadebegrepet vil lede til en tilvekst i antall yrkesskadesaker på om lag 20–30 pst. relativt til 2025-nivået. Dette estimatet er høyst usikkert. Dette vil igjen lede til en vekst i utbetalte erstatninger og refusjon til Arbeids- og velferdsetaten på 20–30 pst.

Det er videre lite sannsynlig at erstatningsbeløpet for tilfeller som kommer inn under utvidelsen av arbeidsulykkesbegrepet, vil være på et gjennomsnittlig nivå. Det er sannsynlig at hoveddelen av økningen i antall tilfeller kommer inn under det avdempede arbeidsulykkesbegrepet i § 13-3 andre ledd andre punktum. Det vil for mange av disse tilfellene ikke dreie seg om store utbetalinger knyttet til erstatning for varig uførhet, men i størst grad vil det utløse rett til full dekning av nødvendige utgifter til blant annet legehjelp, jf. folketrygdloven § 5-25 første ledd. Dersom en antar at gjennomsnittlig erstatning for økningen i antall tilfeller vil være på linje med gjennomsnittet i (eksempelvis) helsesektoren, vil den prosentvise økningen i totale erstatningsbeløp og refusjon til Arbeids- og velferdsetaten tilsvare om lag halvparten av veksten i saksvolum.

Det anslås at økningen i premier betalt av arbeidsgivere følger økningen i erstatninger, justert for at yrkesskader utgjør 71 pst. av de samlede erstatningene relatert til yrkesskader og yrkessykdom. På usikkert grunnlag anslås forslagene å medføre om lag 200–300 mill. kroner i økt årlig premie for arbeidsgivere. Det vi-

ses til at risikobaserte premier innebærer at arbeidsgivere kan redusere kostnadene gjennom forebygging.

Arbeids- og velferdsdirektoratet anslår at endringen i arbeidsulykkesbegrepet tilsvarer en årlig merutgift knyttet til saksbehandling på 11,7 mill. kroner fra 2027, og merutgiftene i 2026 knyttet til forberedelser mv. på 4,5 mill. kroner, forutsatt at endringen trer i kraft 1. januar 2027. Merutgifter til systemutvikling anslås til 1 mill. kroner i 2026 og deretter 0,6 mill. kroner årlig.

Forslaget om endring av folketrygdloven § 13-4 om tydeliggjøring av omvendt bevisbyrde har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Det foreslås at loven skal gjelde fra den tid Kongen bestemmer.

Loven gjelder ikke for skader og sykdommer forårsaket av arbeidsulykke inntruffet før lovens ikrafttredelse. Det tas sikte på at endringene skal tre i kraft 1. januar 2027.

Overgangsreglene avgjør om en skade eller sykdom skal behandles etter någjeldende regler eller etter de nye reglene i lovforslaget. Valg av overgangsregler er dermed avgjørende for innføring av nye regler og utfasing av dagens regler. Det foreslås at loven ikke skal gjelde for skader og sykdommer som skyldes arbeidsulykke inntruffet før lovens ikrafttredelse (skadeårsaksprinsippet). Skadeårsaksprinsippet betyr relativ langvarig utvikling av dagens regler og gradvis innføring av nye regler. Samtidig ivaretas Arbeids- og velferdsetatens og forsikringsnæringens behov for en ordning som kan administreres på en kostnadseffektiv måte. I tillegg avspeiler overgangsreglene yrkesskadeordningens finansiering, det vil si behovet for å sette riktig nivå på årlig forsikringspremie ut fra hva ordningen skal dekke. Når ordningen blir utvidet, vil forsikringspremien fra samme tid også økes.

Komiteens behandling

Som ledd i komiteens behandling ble det avholdt høring i saken.

Følgende deltok på høring:

- Næringslivets hovedorganisasjon (NHO)
- Finans Norge
- Samfunnsbedriftene brann og redning
- Landsorganisasjonen (LO)
- Fagforbundet
- Unio
- Norsk Sykepleierforbund
- Yrkesorganisasjonenes sentralforbund (YS)
- Befalets Fellesorganisasjon
- Akademikerne
- Delta
- Krefthforeningen
- Brannmenn mot kreft.

Det ble i tillegg åpnet for skriftlig innspill. Komiteen mottok åtte innspill.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Morten Sandanger, Berit Tønnesen, Agnes Nærland Viljugrein og Elise Waagen, fra Fremskrittspartiet, Bjørnar Laabak, Julia Brännström Nordtug, Morten Wold og Sebastian Saltrø Ytrevik, fra Høyre, Amalie Gunnufsen og Anna Molberg, fra Sosialistisk Venstreparti, lederen Marian Hussein, og fra Rødt, Marie Sneve Martinussen, viser til Prop. 93 L (2025–2026) om Endringer i folketrygdloven (utvidet arbeidsulykkesbegrep og tydeliggjøring av bevisbyrden). Komiteen viser videre til at proposisjonen er fremmet som oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak nr. 812, 815, 816, 817 og 818, vedtatt 2. juni 2025.

Komiteen merker seg at regjeringen foreslår endringer i kapittel 13 i folketrygdloven ved å fjerne relativiseringen i arbeidsulykkesbegrepet i § 13-3. Dette innebærer at vilkåret om at hendelsen må være uventet i det markerte arbeidsulykkesbegrepet og vilkåret om at belastningen må være usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid i det avdempede arbeidsulykkesbegrepet, tas ut av loven.

Komiteen peker på viktigheten av å sikre arbeidstakere et rettferdig erstatningsrettsvern som står i forhold til yrkesrisikoen. Komiteen understreker at det innebærer et regelverk som er tilpasset et moderne arbeidsliv. Komiteen legger til grunn at et styrket og mer tidsriktig regelverk vil bidra til større grad av likebehandling og bedre ivaretagelse av arbeidstakere i yrker med høy risiko og belastning.

Komiteen merker seg at flere av høringsinnspillene har påpekt behovet for å tydeliggjøre intensjonene og konkretisere omfanget av de nye lovbestemmelsene, og har i videre merknader tydeliggjort dette gjennom en rekke presiseringer og tydeliggjøringer.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, mener det er positivt at deler av flertallsvedtakene følges opp, men registrerer at oppfølgingen av resterende vedtak – Vedtak nr. 811, 813, 814, 819 og 820 – lar vente på seg.

Flertallet viser særlig til Vedtak nr. 820 der Stortinget ber regjeringen om å etablere et hurtigspor for å sikre at de syv kreftformene der IARC har funnet en sammenheng med brann- og feieyrket, godkjennes som

yrkessykdom i tråd med IARCs klassifisering. Flertallet mener det er kritikkverdig at vedtaket ikke er fulgt opp, all den tid det var en klar forutsetning fra flertallet i Stortinget at dette bør skje raskt. Flertallet forventer at regjeringen snarest oppretter et hurtigspor for å innlemme de aktuelle kreftformene slik at de godkjennes som yrkessykdom.

Flertallet viser videre til Vedtak nr. 811 der Stortinget ber regjeringen om å fjerne unntaket for psykiske og fysiske belastningslidelser i folketrygdloven § 13-3 tredje leddet. Dette er ikke fulgt opp i lovforslaget. Flertallet er utålmodige på at også dette skal følges opp.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at Stortinget 2. juni 2025 fattet flere vedtak om et forbedret yrkesskaderregelverk etter forslag fra regjeringen og ti anmodningsvedtak. Disse medlemmer viser til at regjeringen er i gang med å følge opp disse vedtakene, og at fem av anmodningsvedtakene følges opp gjennom denne lovproposisjonen. Disse medlemmer viser til at departementet er godt i gang med å følge opp arbeid med ny yrkessykdomsliste og et eget yrkessykdomsutvalg, og har sendt et forslag til et partssammensatt yrkessykdomsutvalg på høring. Disse medlemmer viser til at departementet skriver i proposisjonen at planen er at yrkessykdomsutvalget skal starte sitt arbeid over sommeren, og at ambisjonen er at en ny yrkessykdomsliste kan tre i kraft 1. januar 2027.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, vil understreke at denne saken handler om noe helt grunnleggende: tryggheten til arbeidstakere som blir syke eller skadet som følge av jobben de gjør for fellesskapet og samfunnet. Altfor mange arbeidstakere har gjennom mange år opplevd at dagens yrkesskaderregelverk ikke har fanget opp den faktiske risikoen i arbeidslivet, og at de etter alvorlige belastninger eller skader har stått alene i møte med et komplisert og restriktivt system.

Flertallet mener derfor at det er både nødvendig og riktig å utvide arbeidsulykkesbegrepet og tydeliggjøre bevisbyrden i yrkesskadesaker. Dette er viktige steg i retning av et mer rettferdig regelverk, der arbeidstakere i større grad får den tryggheten og anerkjennelsen de har krav på, når arbeid fører til sykdom eller skade.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at denne saken også må ses i lys av den lange politiske kampen for et mer rettferdig yrkesskaderregelverk. I behandlingen av Representantforslag 134 S (2024–2025) om et rettferdig yrkesskaderregelverk fra Sosialistisk Venstreparti løftet flere partier frem hvordan dagens ordninger i praksis

har sviktet mange arbeidstakere. Forslaget pekte blant annet på at dagens snevre arbeidsulykkesbegrep og strenge krav til dokumentasjon har ført til at mennesker som åpenbart er blitt skadet gjennom arbeid, likevel ikke har fått godkjent yrkesskade.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, vil særlig trekke frem hvordan kvinner i offentlig sektor over lang tid har blitt rammet av et regelverk som i for stor grad er bygget rundt tradisjonelle forestillinger om plutselige ulykker i mannsdominerte yrker.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at belastningsskader, vold og trusler, gjentatte traumatiske hendelser og psykiske belastninger i yrker som helse, omsorg, skole og barnevern ofte har falt utenfor dagens regelverk, til tross for at belastningene er en direkte følge av arbeidet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, viser til at denne saken derfor også handler om likestilling og om å ta hele arbeidslivet på alvor. Arbeidstakere i helsevesenet, i omsorgsykker, i barnevernet, i skolen, i transportsektoren, i industrien og i beredskapsyrker må kunne stole på at samfunnet stiller opp når arbeidet påfører dem sykdom og skade.

Flertallet mener det er avgjørende at ikke bevisbyrden i praksis veltes over på den enkelte arbeidstaker. Mange som blir syke eller skadet etter langvarige belastninger, står i en svært vanskelig situasjon både økonomisk og helsemessig.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at når staten og forsikringssystemet møter disse arbeidstakerne med urimelig strenge krav til dokumentasjon, bidrar det til å forsterke belastningen i stedet for å gi trygghet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, viser til at et rettferdig yrkesskaderegelverk er viktig fordi det handler om tillit mellom arbeidstakere og samfunnet. Folk skal vite at dersom de blir skadet på jobb, blir de møtt med rettferdighet, ikke mistillit. Det handler om økonomisk trygghet for den enkelte og familien deres, men også om anerkjennelse av at skaden faktisk skyldes arbeidet som er utført.

Flertallet mener derfor at denne proposisjonen representerer et viktig skritt i riktig retning.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt vil samtidig understreke at arbeidet med å modernisere og forbedre yrkesskaderegelverket ikke er ferdig. Det er fortsatt behov for å tydeliggjøre regel-

verket, sikre at regelverket i større grad fanger opp det moderne arbeidslivets risikoer og belastninger, sikre at praktiseringen av regelverket følger intensjonen og at ordningene oppleves rettferdige og tilgjengelige for dem de er ment å beskytte.

Disse medlemmer mener at yrkesskaderegelverket i større grad må bygge på prinsippet om at den som blir skadet av arbeid, skal få vern og støtte fra fellesskapet, og ikke møte nye kamper når arbeidsevnen allerede er redusert.

Kostnader

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at endringer i arbeidsulykkesbegrepet og endringer i presumpsjonsregelen vil innebære en noe høyere kostnad forbundet med å forsikre arbeidstakere både i offentlig og privat sektor. Disse medlemmer understreker viktigheten av at det føres en forutsigbar økonomisk politikk for kommunene og for næringslivet. Det trengs store forenklinger i regelverk for å minimere den administrative belastningen for kommuner og bedrifter, og det trengs et vesentlig lavere skatte- og avgifts nivå for å legge til rette for økt aktivitet og verdiskapning. Disse medlemmer mener bedre rammevilkår og forenklinger er en forutsetning og en nødvendighet for arbeidsgivere når det blant annet innføres nye regler om yrkesskade som kan bidra til noe økte kostnader.

Arbeidsulykkesbegrepet

Komiteen viser til forslaget til nytt arbeidsulykkesbegrep. Komiteen støtter forslaget til ny lovtekst i folketrygdloven § 13-3.

Komiteen mener det har foregått en gradvis glidning i negativ retning for arbeidstakere, ved at rettspraksis godkjenner færre skadetilfeller og dermed en praksis i strid med det lovgiver forutsatte som klart formål med reglene da dagens arbeidsulykkesbegrep ble vedtatt. I lys av dette mener komiteen at det er riktig og viktig å presisere arbeidsulykkesbegrepet samt å utvide dekningområdet, særlig med det formål å sikre alle arbeidstakere samme vern og dekning ved yrkesskade, uavhengig av den daglige risikoen og belastningen i yrket. Ordlyden i forslaget gir nødvendig presisering av arbeidsulykkesbegrepet, slik at relativiseringen opp mot det normale for arbeidet fjernes.

Komiteen understreker at denne lovendringen må forstås utelukkende som en utvidelse av yrkesskadedekningen, og at enhver skade og situasjon som godkjennes etter dagens trygderetts- og rettspraksis også vil godkjennes som arbeidsulykke med denne lovendringen.

Komiteen vil presisere at denne lovendringen dreier seg om en utvidelse for å fange opp risikorykene

og yrker med tunge og belastende arbeidsoppgaver. Komiteen vil derfor understreke at lovgivers intensjon er at en arbeidstaker skal være dekket ved skader som skjer i arbeid eller som følge av arbeidsplassen i tråd med det klart uttrykte formål med yrkesskadebebyggelsene – nemlig å dekke risikoen ved deltakelse i arbeidslivet i arbeidsgivers og samfunnets interesse. Den negative praksisen knyttet til relativiseringen av arbeidsulykkesbegrepet fjernes for å likebehandle arbeidstakere uavhengig av yrket og risiko. Dette vil også være viktig for å sikre en likebehandling av de kvinnedominerte arbeidsplassene hvor det er tunge og belastende løft, slik som i for eksempel helse- og omsorgstjenesten. Dette er også viktig for å likebehandle arbeidstakere i risikoyrker som ambulansetjenesten, brann- og redningsvesenet, politi, fengsel og Forsvaret, hvor det er påkrevd med øvelser og trening for å sikre forsvarlige tjenester til samfunnets beste.

Komiteen peker på at departementet har gått vekk fra begrepet livets alminnelige risiko i høringsrunden til helt bagatellmessig risiko, både i lovteksten og i merknadene i proposisjonen. Komiteen viser videre til at departementet i lovproposisjonen uttaler at man går vekk fra begrepet fra høringsrunden, slik at føringene i høringsnotatet knyttet til tolkningen av livets alminnelige risiko i daværende foreslåtte lovtekst, ikke kan legges til grunn for tolkningen av begrepet i nåværende foreslåtte lovtekst, der begrepet bagatellmessig risiko nå benyttes.

Komiteen viser til at departementet skriver i særmerknader at med risiko «som ikke er helt bagatellmessig», menes et meget lavt risikonivå, og et godt stykke unna å nærme seg betydelig risiko, og langt unna høy eller alvorlig risiko. Vilåret er ment å avgrense mot hendelser som har så lav risiko at det er helt uvanlig at de kan føre til skader. Endringen er ment utelukkende å utvide dagens regler, og komiteen understreker viktigheten av dette.

Komiteen mener lovtekstens vilkår om at skader under påkjenninger og belastninger dekkes når disse er utslag av en risiko ved arbeidet eller arbeidsstedet som ikke er helt bagatellmessig, må forstås i henhold til ordlyden. Det betyr at der en skade skjer som følge av arbeidsoppgavene eller arbeidsplassen, for eksempel som følge av et løft, skyving eller hindring av en pasient som faller, eller annen belastning, anses denne som en arbeidsulykke. Det skal ikke ha betydning om vedkommende arbeidstaker også gjør tilsvarende oppgaver i den private sfære. Det viktige er at arbeidstaker er dekket når vedkommende blir skadet eller syk som følge av arbeidet eller arbeidsplassen.

Komiteen understreker at vurderingen ikke skal knyttes til statistisk skadehyppighet eller til om hendelser vanligvis fører til skade. Det er den konkrete hendelsen og skaden som må være utgangspunktet. Alvorlige

skader i arbeid kan ikke avvises fordi hendelsen isolert sett er uvanlig.

Komiteen mener det er behov for å følge utviklingen nøye for ansatte i fysiske krevende yrker, for å sikre at lovendringene faktisk bidrar til bedre dekning for denne gruppen.

Komiteen understreker viktigheten av at regelverksendringene og praktisering av regelverket skal styrke skadeliddes rettigheter og sikre flere yrkesskade-dekning.

FORSVARET

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at politiet fikk sin egen erstatningsordning for skader oppstått under pålagt organisert trening, kursing eller øvelse i 2021 i Stortingets behandling av Innst. 607 L (2020–2021) jf. Prop. 152 L (2020–2021) Endringer i politiloven (erstatning for skader som skyldes pålagt trening mv.). Det samme fikk ansatte i kriminalomsorgen dersom de ble skadet som følge av pålagt organisert trening og øvelse i 2024, i Stortingets behandling av Innst. 380 L (2023–2024) jf. Prop. 54 L (2023–2024) Endringer i straffegjennomføringsloven (erstatning for skader under pålagt organisert trening mv.).

Disse medlemmer viser til at det ikke er etablert noen egen særordning for personell i Forsvaret. På samme måte som i politiet og i kriminalomsorgen foregår også omfattende og realistisk trening i Forsvaret. Den sikkerhetspolitiske situasjonen og målsettingene i Forsvarets langtidspan tilsier at øvings- og treningsaktiviteten også vil øke de neste årene samtidig som personellstrukturen blir større.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, og Sosialistisk Venstreparti, fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede en hjemmel i forsvarsloven som sikrer erstatning for skader oppstått under pålagt trening, øving og operativ ledelse. En slik bestemmelse bør utformes etter mønster av politiloven § 23 a.»

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, viser til proposisjonens kapittel 5.3.3 der det uttales at:

«Ved skader i forbindelse med Forsvarets øvelser, øvelser som PLIVO, samvirke og samtreningsøvelser, og fullskadeøvelse eller lignende, anses kravet om arbeidsulykke for å være oppfylt.»

Dette flertallet viser til at generelle endringer i yrkesskaderegelverket er å foretrekke fremfor egne ord-

ninger for enkelte yrker. Endringene som nå foreslås vil gjøre ordningene som er innført for politiet og i kriminalomsorgen overflødige. Dette flertallet mener det er lite hensiktsmessig å utrede ytterligere særordninger for enkeltyrker når man nå vedtar lovendringer i det generelle regelverket som gjelder alle yrkesgrupper, og som håndterer de utfordringene som ga opphav til ønske om særordningene som er etablert.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til skriftlig innspill fra Befalets Fellesorganisasjon (BFO), som peker på sentrale utfordringer for Forsvarets personell. BFO skriver blant annet:

«Samtidig er det etter BFOs vurdering avgjørende å understreke at selv et forbedret generelt regelverk ikke fullt ut kan ivareta særlige sektorer hvor risiko er systematisk, planlagt og pålagt.»

Og:

«BFO har over tid påpekt at Forsvarets virksomhet ikke fullt ut sammenfaller med de universelle reglene i folketrygdloven og yrkesskadeforsikringsloven. Konsekvensen er at personell i praksis kan bli pålagt risiko uten tilstrekkelig dekning, og i enkelte tilfeller må føre sin egen sak gjennom flere instanser i etterkant.»

Disse medlemmer understreker at Forsvarets personell befinner seg i en rettslig særstilling sammenlignet med arbeidstakere i ordinære virksomheter. Militært personell kan beordres inn i oppdrag med betydelig og til dels uforutsigbar risiko, uten reell reservasjonsrett. Risikoen er ikke tilfeldig eller selvpålagt, men systematisk, planlagt og pålagt av staten som arbeidsgiver.

Disse medlemmer mener dette skaper rettslige gråsoner som er krevende å håndtere gjennom et generelt regelverk, og at det derfor bør vurderes et særregelverk i forsvarsloven. Disse medlemmer mener derfor at regjeringen bør utrede og vurdere innføring av et særregelverk i forsvarsloven som sikrer Forsvarets personell en dekning som er tilpasset den særskilte risikoen de er pålagt å bære på vegne av samfunnet.

LØFT OG HÅNTERING AV PERSONER

Komiteen viser til departementets retningslinjer for anvendelsen av det avdempede arbeidsulykkesbegrepet. Komiteen understreker at skader/tilfeller som etter dagens praksis er godkjent, fortsatt skal falle inn under arbeidsulykkesbegrepet. I tillegg medfører endringen en utvidelse og forbedring av bestemmelsene, for å sikre at arbeidstakere som har høy risiko i sitt vanlige arbeid, også skal være dekket.

Komiteen viser til vurderingene knyttet til løft og håndtering av personer, og vil fremheve at det foreligger en risiko som må dekkes av arbeidsulykkesbegrepet ved rene løft av personer. Skader som skjer som følge av ar-

beidet eller arbeidsplassen, skal dekkes dersom risikoen er mer enn helt bagatellmessig. En helsefagarbeider eller sykepleier som skader seg mens vedkommende bistår en eldre og hjelpeløs pasient med påkledning, som skal hindre at en pasient faller, eller hjelpe en pasient som har falt, opp, vil dermed omfattes av begrepet.

Komiteen viser til at det i proposisjonen fastslås at skade som oppstår som følge av løft av voksen person, regnes som arbeidsulykke, og presiserer at skader som oppstår som følge av løft av barn, også kan regnes som arbeidsulykke. Ansatte innen oppvekstsektoren, institusjoner og andre som håndterer barn i sitt arbeid, vil alltid måtte ta hensyn til barnets sikkerhet og fallrisiko ved løft, noe som i realiteten betyr at løft av en annen person, barn eller voksen alltid vil kunne medføre risiko for skade. Dessuten innebærer arbeidshverdagen ikke bare løft av barn, men også bæring av barn med ulik størrelse, sprellende barn, holdesituasjoner eller lignende. Det vises her også til mennesker som er omfattet av for eksempel psykiatrien, hvor det kan være utagering og avverging for å hindre skade. Tilsvarende gjelder situasjoner hvor arbeidstaker er i en ugunstig arbeidssituasjon der barn faller eller hopper mot den ansatte.

RISIKO OG FREKVENNS

Komiteen er enig i regjeringens formål med lovendringen om å gi nettopp yrkesgrupper med risiko for skade et bedre vern, og vil presisere at lettere løft, som for eksempel av kroppsdel, til en pleietrengende person, også kan omfattes av arbeidsulykkesbegrepet. Også tilsynelatende enkle oppgaver eller løft kan i visse tilfeller medføre alvorlig og varig skade. Den enkelte skal ikke måtte bære risikoen for alvorlig skade og frafall fra arbeidslivet dersom skaden er skjedd i arbeid eller som følge av arbeidssedet.

Komiteen understreker videre at arbeidstaker ikke skal tape rettigheter som følge av mangelfullt HMS-arbeid. Manglende risikovurdering fra arbeidsgiver kan ikke begrunne avslag.

Komiteen viser til at det også med nytt lovverk vil være gunstig og nødvendig for arbeidsgiver å sikre et systematisk HMS-arbeid. Systematisk HMS-arbeid reduserer risiko ved arbeidet og kan forhindre arbeidsulykker.

FALLSKADER OG HARMONISERING AV DET TOSPORDE SYSTEMET

Komiteen viser til at fallskader gjennom langvarig trygderettspraksis dekkes etter folketrygdloven, men alle dekkes likevel ikke etter yrkesskadeforsikringsloven.

Komiteen viser til at yrkesskadereglene har et tosporet system, der en arbeidstaker har rettigheter etter folketrygdloven og yrkesskadeforsikringsloven.

Komiteen viser til at departementet i proposisjonen viser til at endringer i arbeidsulykkesbegrepet i folketrygdloven får tilsvarende endret betydning etter yrkesskadeforsikringsloven. Komiteen understreker viktigheten av at samme endrede forståelse av arbeidsulykkesbegrepet skal legges til grunn i praksis etter begge lover.

Derfor mener komiteen at det må vurderes ytterligere lovendringer for å oppnå økt harmonisering.

PSYKISK VOLD OG TRUSLER

Komiteen understreker at fysisk, psykisk og seksuell vold regnes som yrkesskade også etter det nye arbeidsulykkesbegrepet, og at flere vil være dekket når relativiseringen fjernes. Komiteen viser også til at psykiske belastninger over tid kan falle inn under § 13-4 (yrkessykdom). Komiteen viser samtidig til at psykiske belastninger som oppstår gjennom gjentatte hendelser i arbeidshverdagen, i praksis kan være vanskelig å få godkjent. Komiteen understreker derfor behovet for å følge utviklingen nøye, for å sikre at arbeidstakere i utsatte yrker faktisk får den dekningen regelverksendringer er ment å gi. Komiteen understreker at dagens rettspraksis, hvor skader som skyldes vold og trusler i liten grad fanges opp av ulykkesbegrepet, og hvor terskelen for yrkesskadegodkjenning etter praksis er svært høy, ikke kan videreføres.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at Norsk Sykepleierforbund i høringen har løftet behovet for et regelverk som i større grad fanger opp slike belastninger. Etter gjeldende praksis må psykisk vold være av en slik alvorlighetsgrad at den kan likestilles med fysisk vold, som ran eller overgrep, for å dekkes av arbeidsulykkesbegrepet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, peker også på at mange arbeidstakere utsettes for høy samlet belastning over tid, herunder psykisk vold og trusler i arbeidshverdagen. Flertallet understreker derfor behovet for en snarlig oppfølging av Vedtak nr. 811, slik at regelverket i større grad dekker den reelle belastningen arbeidstakere utsettes for i sin yrkesutøvelse.

Tydeliggjøring av omvendt bevisbyrde

Komiteen støtter regjeringens forslag til ny lovtekst i folketrygdloven § 13-4, og mener forslaget til lovtekst er riktig og i tråd med Stortingets tidligere anmodningsvedtak nr. 815.

Komiteen støtter innføringen av en presumsjonsregel i § 13-4. Formålet er å gjøre det mulig å få god-

kjent yrkessykdom også der årsakssammenhengen er vanskelig å dokumentere, særlig ved sykdom som utvikler seg over tid. Komiteen legger til grunn at den som er syk, først må sannsynliggjøre sykdom og påvirkning fra arbeid. Deretter er det forvaltningen som eventuelt må bevise manglende årsakssammenheng. Beviskravet er alminnelig sannsynlighetsovervekt.

Komiteen viser til at formålet med yrkessykdomsreglene er å oppstille et særlig økonomisk vern for den som rammes av yrkessykdom. For yrkessykdommer som skyldes skadelig eksponering som ligger mange år tilbake, kan det være vanskelig å dokumentere de konkrete, skadelige stoffene, og hva som kreves av eksponering i tid og konsentrasjon for å forårsake sykdom. Dette vil særlig kunne gjøre seg gjeldende for kreftsykdommer, fordi det kan gå mange år fra eksponering til man blir syk – typisk ved asbesteksponering og lungekreft. Den foreslåtte bestemmelsen og formål tilsier at arbeidstakeren må slippe å bevise den faktiske årsaken til sykdommen, men at det bygges opp en presumsjon (formodning eller antagelse) for at det foreligger yrkessykdom. Komiteen mener det er viktig at en ny regel speiler disse hensynene.

Komiteen viser i den forbindelse til at etter lovforslagets § 13-4 andre ledd vil skadelidde fortsatt ha bevisbyrden for å ha en sykdom med tilhørende eksponering som er tatt inn på den nye yrkessykdomslisten. Beviskravet (bevisets styrke) er alminnelig sannsynlighetsovervekt. For å tydeliggjøre en presumsjon i favør av skadelidde endres andre ledd slik at Arbeids- og velferdsetaten på nærmere vilkår må føre motbevis for at skadeliddes listesykdom ikke er en sykdom som skal likestilles med yrkesskade (yrkessykdom). Sykdommen skal regnes som en yrkessykdom med mindre Arbeids- og velferdsetaten sannsynliggjør at

- a. sykdomsbildet ikke er karakteristisk og i samsvar med det som den aktuelle påvirkningen kan framkalle,
- b. vedkommende i tid og konsentrasjon ikke har vært utsatt for den aktuelle påvirkningen i en slik grad at det er en rimelig sammenheng mellom påvirkningen og det aktuelle sykdomsbildet,
- c. symptomene ikke har oppstått i rimelig tid etter påvirkningen, eller
- d. det er mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene.

Komiteen viser til at forslaget innebærer at når den skadelidte har sannsynliggjort å ha en sykdom med tilhørende yrkeseksponering som er tatt inn på den nye yrkessykdomslisten, er det ikke lenger den skadelidde som må sannsynliggjøre en årsakssammenheng. Det er i stedet Arbeids- og velferdsetaten som enten må sannsynliggjøre manglende årsakssammenheng etter bokstavene a til c for at sykdommen ikke skal regnes som en

yrkessykdom, eller at det er mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene (bokstav d). Beviskravet er alminnelig sannsynlighetsovervekt.

Komiteen viser til Stortingets høring der flere har gitt uttrykk for usikkerhet rundt begrepet «indikasjoner for manglende i årsakssammenheng» i særmerknadene i proposisjonen. Komiteen understreker at dette skal forstås som å sannsynliggjøre manglende årsakssammenheng med alminnelig sannsynlighetsovervekt.

Komiteen understreker at presumsjonsregelen må være reell i praksis. Det legges derfor til grunn at forvaltningen må sannsynliggjøre manglende årsakssammenheng med alminnelig sannsynlighetsovervekt. Komiteen understreker at det ikke må utvikle seg en praksis med skjerpet eller dobbelt krav til årsakssammenheng.

Komiteen understreker at endringene utelukkende skal forstås som en forsterking av skadelidtes rettighetsbilde ved yrkessykdom, og slutter seg til den foreslåtte tydeliggjøringen av bevisbyrden i favør av skadelidte.

Komiteen vil understreke at Nav som statlig forvaltningsorgan er pliktig å følge forvaltningslovens bestemmelser og sørge for at saker er godt opplyst. Komiteen viser samtidig til at proposisjonens forslag om et nytt yrkesskadebegrep og omvendt bevisbyrde må praktiseres slik at de reelt styrker den skadelidtes stilling.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, viser til Vedtak nr. 820 jf. Innst. 361 S (2024–2025, jf. Representantforslag 134 S (2024–2025) om et rettferdig yrkesskaderegelverk:

«Stortinget ber regjeringen etablere et hurtigspor for å sikre at de syv kreftformene der IARC har funnet en sammenheng med brann- og feieryrket, godkjennes som yrkessykdom i tråd med IARCs klassifisering.»

Flertallet viser til at hensynet bak å opprette et hurtigspor, jf. Vedtak nr. 820, var å raskt sikre at syke arbeidstakere i brann- og feieryrket skulle få sine saker behandlet og avgjort. Siden dette anmodningsvedtaket ikke er fulgt opp, må alle avgjorte saker etter 2. juni 2025 og saker til behandling etter 2. juni 2025 få sine krav vurdert i tråd med de nye reglene som vedtas i foreliggende proposisjon og i tråd med Stortingets intensjon i Vedtak nr. 820. Dette innebærer at avgjorte og pågående saker, etter at anmodningsvedtaket om etablering av hurtigspor ble vedtatt i Stortinget, får muligheten til å bli vurdert etter Stortingets intensjon i vedtak nr. 820.

Flertallet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at pågående og avgjorte saker etter 2. juni 2025 blir vurdert etter intensjo-

nene i Vedtak nr. 820 (2024–2025) når regjeringen følger opp dette vedtaket om etablering av hurtigspor.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at presumsjonsregelen er et viktig virkemiddel for å forbedre den erstatningsrettslige stillingen til arbeidstakere som har fått yrkessykdommer. Disse medlemmer mener at det må pålegges Arbeids- og velferdsetaten å sannsynliggjøre at det ikke foreligger en (liste)sykdom omfattet av yrkessykdomsforskriften, og at den samme bevisbyrde må gjelde øvrige vilkår for yrkessykdom i folketrygdloven § 13-4 annet ledd bokstavene a–c og yrkesskadeforsikringsloven § 11 annet ledd. Disse medlemmer mener det må stilles krav til alminnelig sannsynlighetsovervekt (minst 50 pst.).

Med dobbel bevisbyrde menes dagens praksis hvor Høyesterett har tolket loven slik at presumsjon gjelder til en viss grad etter loven (folketrygdloven/yrkesskadeforsikringsloven), men at arbeidstaker har bevisbyrden etter yrkessykdomsforskriften. Disse medlemmer viser til at dagens praksis gjør at det blir svært vanskelig å få godkjent en sykdom på grunn av bevisbyrden etter yrkessykdomsforskriften.

Eksempelet covid-19 med alvorlige komplikasjoner kan illustrere dette: Etter folketrygdloven § 13-4 kan en sykdom på listen godkjennes etter vilkårene:

- sykdomsbildet er karakteristisk og i samsvar med det som den aktuelle påvirkningen kan framkalle,
- vedkommende i tid og konsentrasjon har vært utsatt for den aktuelle påvirkningen i en slik grad at det er en rimelig sammenheng mellom påvirkningen og det aktuelle sykdomsbildet,
- symptomene har oppstått i rimelig tid etter påvirkningen, og
- det ikke er mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene.

Disse medlemmer påpeker at med disse vilkårene vil noen med covid-19 kunne greie å sannsynliggjøre yrkessykdom under dagens regelverk. Allikevel, når Høyesterett har bestemt at det er arbeidstaker som har bevisbyrden etter forskriften, herunder om det foreligger en situasjon der arbeidstaker har blitt syk etter påvirkningen i arbeid, blir det svært vanskelig å få godkjent covid-19 som yrkessykdom. Det understrekes at det vil være nærmest umulig for arbeidstaker å dokumentere at vedkommende ble smittet på jobben og ikke på bussen hjem eller i privatlivet.

Avsluttende merknader

EVALUERING

Komiteen mener avslutningsvis at det er behov for å følge praksisutviklingen tett. Praksisen må evalue-

res for å sikre at regelverket fungerer i tråd med forutsetningen bak de lovendringene som nå vedtas.

Komiteen fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen evaluere endringene i folketrygdloven om nytt arbeidsulykkesbegrep og tydeliggjøring av bevisbyrden innen 3–4 år og om disse praktiseres i henhold til intensjonene, inkludert følgeforskning.»

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding A. og B. romertall III fremmes av en samlet komité.

Komiteens tilråding B. romertall I fremmes av Fremskrittspartiet, Høyre og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteens tilråding B. romertall II fremmes av Fremskrittspartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Rødt.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

A.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i folketrygdloven (utvidet arbeidsulykkesbegrep og tydeliggjøring av bevisbyrden)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kapittel 13 gjøres følgende endringer:

§ 13-3 andre ledd skal lyde:

Som arbeidsulykke regnes en *plutselig ytre* hending som medlemmet har vært utsatt for i arbeidet. Som arbeidsulykke regnes også en konkret *tidsbegrenset hending* som medfører en påkjenning eller belastning, *når denne er utslag av en risiko ved arbeidet eller arbeidsstedet som ikke er helt bagatellmessig.*

§ 13-4 andre ledd skal lyde:

Sykdom som angitt i forskriftene skal godkjennes som yrkesskade, *med mindre Arbeids- og velferdsetaten sannsynliggjør at*

- sykdomsbildet *ikke* er karakteristisk og i samsvar med det som den aktuelle påvirkningen kan framkalle,
- vedkommende i tid og konsentrasjon *ikke* har vært utsatt for den aktuelle påvirkningen i en slik grad at det er en rimelig sammenheng mellom påvirkningen og det aktuelle sykdomsbildet,
- symptomene *ikke* har oppstått i rimelig tid etter påvirkningen, *eller*
- det er* mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene.

II

- Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til ulik tid.
- Endringen av § 13-3 gjelder ikke for skader og sykdommer som er forårsaket av arbeidsulykke inntruffet før lovens ikrafttredelse. Endringen av § 13-4 gjelder ikke for skader og sykdommer som er konstatert før lovens ikrafttredelse.

B.

I

Stortinget ber regjeringen utrede en hjemmel i forsvarsloven som sikrer erstatning for skader oppstått under pålagt trening, øving og operativ ledelse. En slik bestemmelse bør utformes etter mønster av politiloven § 23 a.

II

Stortinget ber regjeringen sikre at pågående og avgjorte saker etter 2. juni 2025 blir vurdert etter intensjonene i Vedtak nr. 820 (2024–2025) når regjeringen følger opp dette vedtaket om etablering av hurtigspor.

III

Stortinget ber regjeringen evaluere endringene i folketrygdloven om nytt arbeidsulykkesbegrep og tydeliggjøring av bevisbyrden innen 3–4 år og om disse praktiseres i henhold til intensjonene, inkludert følgeforskning.

Oslo, i arbeids- og sosialkomiteen, den 4. juni 2026

Marian Hussein

leder

Amalie Gunnufsen

ordfører

